

HAMARØY MENIGHETSBLAD

Nr. 2/2010 – 69. årgang

God sommer!

Altartavla i Sagfjord

Foto: Knut Erik Solhaug

Altartavla i Sagfjord er nå kommet på plass. Ferdig renoverert og oppskinnnet med bladgull. Arbeidet har vært omfattende og utallige arbeidstimer er brukt. Arbeidet er gjort på en slik måte at hvis det på et senere tidspunkt er ønskelig å få frem den gamle stafferingen, så er dette mulig.

Menighetsrådet ønsket opprinnelig å få avdekket altartavlen og tilbakeført til denne stafferingen som tavla hadde fra midten av 1700-tallet. Dette ville ikke riksantikvaren gå med på og vi fikk avslag på vår søknad om dette. Dette arbeidet ville for øvrig ha tatt mange år ekstra.

Denne stafferingen er fra tidlig på 1700-tallet. Altartavlen er en tidstypisk og kunsthistorisk verdifull altartavle med spennende og uvanlig ikonografi.

Mer om altartavla på side 14

En kjærlighetserklæring Til deg!

Kanskje er jeg bare våryr, men i disse dager, så har jeg i alle fall sommerfugler i magen.

Våren er en travel tid i kirka, men inne blant, og midt i, disse travle maidagene, så kjenner jeg på en stor kjærlighet for Hamarøy og for alle dere som bor her og som har tilhørighet hit.

Jeg har vært vikarierende sokneprest i 1,5 år her nå. Det er ikke veldig lenge, men det er lenge nok til å kunne se tilbake og få et lite perspektiv. Lenge nok til at noen dager og hendelser er glemt, samtidig som andre sitter helt foran i hodet, og utløser både smil og tårer. Å være prest er å jobbe med hele livet og med hele mennesket, og jeg er så takknemlig for at jeg får lov til å ha tjeneste her, i Hamarøy.

For, hva er det med Hamarøy!?! Ordføreren vår, Rolf Steffensen hadde dette som en overskrift i sin blogg på internett nå i mai: "Hva er det med Hamarøy"?

Det var rett og slett et skryteinnlegg etter 17.mai-feiringen, av ungdommen i kommunen. Av den unge jenta som hadde en engasjerende preken under gudstjenesten, og den enda yngre tekstleseren, som leste bibeltekster som om han var en profesjonell forteller.

Og jeg satt der i kirka, og var så inderlig stolt, fordi jeg får lov til å være prest akkurat her, for disse ungdommene. Fordi **ungdommen i Hamarøy** er så flott, fordi de tør å ta imot utfordringer, fordi de støtter hverandre og får til store ting!

Men det er ikke bare ungdommen jeg er litt forelska i!

Det siste året har jeg blitt godt kjent på Bygdeheimen, et hjem for mange mennesker, et hus som kanskje ved sidene av kirkene våre, er det huset som rommer mest levd liv. Her sitter vakre enkeltmennesker med hver sin historie, som skal ha ære for sine henders arbeid. Og jeg blir glad

for å få lov til å være prest for disse menneskene, og får høre om deres liv, gleder og sorger.

Ja, jeg er stolt over å få være prest for dere alle. For alle dåpsbarn og deres familier, for alle på babysang, for alle dere som har mistet noen, for alle dere som er syke, for alle som skal gifte seg, for alle som trenger noen som kan lytte, for alle som kommer til gudstjeneste, for alle dere som er lykkelige, for alle som går på TenSing, for alle konfirmanter, for alle barn, for de jeg møter på butikken, for hvert eneste menneske i Hamarøy.

Jeg møter veldig mange mennesker i min jobb, men det er allikevel ikke noe annerledes med meg enn med dere andre, vi er alle hverandres tjenere og medmennesker!

For fra barndom til alderdom så lever vi alle sammen rundt hverandre og sammen med hverandre, i en dynamikk som gjør at det sammen blir godt å leve i Hamarøy.

Samtidig med at solen skinner på Hamarøy så har også vi våre skyer. Blant oss er det også mennesker

som sliter med å få livet sitt til å gå i hop, vi har dårlige dager, hver og en av oss.

Men, la oss være sammen om skyene, slik vi er også må være sammen om sola. La oss glede oss over hverandres seire, og holde omkring hverandre i hverandres nederlag. La oss ikke være misunnelige, men søke muligheter i utfordringene og støtte hverandre!

Vi bor i en kommune med fantastisk natur, men det er ikke den som gjør at vi kan ha det godt **ilag**, det er det bare vi menneskene som kan!

Det skjer så mye i bygda vår nå, vi er heldige som får bo **akkurat her, akkurat nå!**

Og over det hele, så lyser alltid Guds gode velsignelse.

Det er godt å være litt forelska, på våren, i Hamarøy.

Velsignet god sommer til alle!

Silje Kristin Meisal
Sokneprest

MUSIKALEN ”Å SÅ VAKKERT”

Musikalen ”Å så vakkert” ble satt opp i Hamarøy kirke den 9.mai. 18 unge sangere i alderen 7-13 var med å laget en nydelig musikal i kirka. Musikalen handlet om skaperverket og hvor viktig det er å ta vare på jorda vi lever på.

Musikalen er laget av Hans Inge Fagervik.

Alle bilder er tatt under generalprøven av Kjell Fredriksen.

Å så vakkert, å så flott! Gud skapte og skaper fortsatt den vakre jorda, og alle oss!

Men, så kom det onde inn i verden: ”Det kalles egoisme, og det er ikke bra, for da får noen masse og andre lite da, derfor er det noen som sulter og er tørst, fordi de tok for mye, de som fikk forsynt seg først.”

Det blir ikke bra verken for menneskene eller for jorda vår.

MUSIKALEN ”Å SÅ VAKKERT”

Dansen handlet om Torsken Flem, som ikke har det bra, fordi havet blir for varmt.

Men drømmen lever, drømmen om at jorda skal bestå og at vi sammen kan redde den.

For å klare oppdraget er det viktig å være på parti, både med hverandre og med Skaperen.” Gud pass på vår jord, hjemmet der vi bor, alt det som du skapte...”

I tillegg til Heidi Strand Mathisen og Tor Arne Grønbech var det 5 ungdommer som var med å hjelpe til under alle øvelser og på musikalen: dirigent Elisabeth Knutsen, korassistent Marte Bendixen, dans Christina Stensland Olsen, medhjelpere og fortellere Vår Ane Pettersen og Fredrik Si-

vertsen. Under musikalen deltok også Ole Edvard Halmøy (gitar), Petter Christensen (gitar), Erlend Bredal Olsen (bass), Odd Karsten Nordnes (trommer), Kristoffer Haukås (lyd), Tor Magnus Valle (lyd). En stor takk til alle våre flinke ungdommer.

SMÅTT OM STORT

KIRKEGÅRDER

Litt fra kirkegårdsvedtektene:

”Det er anledning til å ramme inn plantefeltet med en delt natursteinskant som flukter med terrenget omkring.”

Vi har flere ganger vært nødt til å fjerne stein som ligger løst og ikke flukter med terrenget. Dette må vi gjøre på grunn av klipping og snøfresing. I verste fall kan personer og utstyr bli skadet. For ettertiden vil vi beregne et gebyr for fjerning av slike løse steiner.

SØPELSORTERING PÅ KIRKEGÅRDEN

På kirkegårdene har vi prøvd å få til sortering av avfall. Vi har kasser som er merket med restavfall og med kompost. Vær snill og hjelp oss med å få til en bedre sortering på kirkegården. Det er satt ut kasser både i Sagfjord og i Hamarøy sokn.

KONFIRMANTUNDERVISNING I SKOLETIDEN

I Hamarøy har vi over flere år hatt avtale mellom skolen og kirken om å bruke 30 timer av skolens tid til konfirmasjonsundervisning. Konfirmantene fra begge soknene har da vært samlet og undervisningen vært organisert over 5 hele dager. Fra 1. juni 2005 er det gjort endringer i kirkelovens § 36 om konfirmasjons-

opplæring som medfører at kommunen må gi sitt samtykke hvis det er ønskelig med undervisningen i skolens tid.

Hamarøy kommunestyre kom frem til følgende vedtak:

Hamarøy kommunestyre vedtar å beholde dagens ordning med 30 timer av konfirmasjonsundervisningen lagt til skolens tid.

EN LITEN PAUSE

Det er nå klart at jeg skal ha permisjon fra kateketstillingen fra 15. august og et år fram i tid. Etter 16 år i som kirkelig medarbeider i Hamarøy, føler jeg behov for en avveksling. Det er på sin plass med et ”sabbatsår” for å fylle på ”tanken”. Jeg har tenkt å bruke året til å kikke litt innom her og der å se hva andre driver med, kanskje være litt lærervikar, hvis det trengs. I september skal jeg reise i Paulus fotspor i Tyrkia, studere og opp-

SMÅTT OM STORT

leve. Ellers har jeg ikke så mange konkrete planer, målet er å komme tilbake til jobben om et år, med fornyet styrke i kropp, sjel og ånd

Heidi

VIKARIAT

Hamarøy kirkelige fellesråd har lyst ut katekestillingen som et vikariat for perioden fra 1.august og et år fremover. Vi håper på søkere til stillingen.

LYSGLOBE TIL TØMMERNES KIRKE

Sagfjord menighet har bekostet en ny lysglobe til Tømmernes kirke. Globen er laget av Jon Hildrestrand og er utført i smijern og furu og ble tatt i bruk i Tømmernes kirke første gang på samtalegudstjenesten for konfirmantene den 29.mai.

HVA ER EN LEK GUDSTJENESTELEDER?

Som hovedregel er det stedets prest som leder gudstjenester og kirkelige handlinger. Allikevel kan det skje at det er behov for at andre trør til ved sykdom eller vikarbehov. I våre menigheter har kateketen vår, vært gudstjenesteleder når det har vært behov for det. Sør-Hålogaland bispedømme arrangerte for et års tid siden et kurs for leke gudstjenesteledere. Fra Hamarøy deltok Sigrid Rasmussen. Kurset gir deltakerne innføring i liturgikk og i praktisk utførelse av gudstjenesten og gir dem tillatelse til å være gudstjenesteleder. Skal leke gudstjenesteledere ha kirkelige handlinger, så må det gis ekstra tillatelse fra prost.

Sigrid har det siste året vært med og hatt gudstjenester i Hamarøy sokn. Vi er glade for at noen tør å involvere seg i en slik tjeneste. Kirken trenger nye medarbeidere! Hele tiden!

FELLES KONFIRMANTHELG !

Vi er nå godt i gang med å planlegge felles konfirmanthelg for alle menighetene i Hamarøy Tysfjord og Steigen!

17-19.september regner vi med å samle rundt 70 konfirmanter til leir.

HVERDAGSMENNESKER

Møte med Michal Bye i Sørkil

Vi sitter i Sørkil, på glassverandaen i heimhusan til Michal Bye med nydelig utsikt over havet, Sørkil og fjellene rundt. I 2001 flyttet Michal heim te Sørkil etter å ha jobbet og bodd i Narvik i 20 år.

Michal ble født her i 1948 som nr. 2 i søskenflokket på 3. Eldste søster Britt Helen bor i Sjømen, mens Rigmor som er yngst bor i Tromsø. Foreldrene, Roald og Ågot Bye, drev butikken "J.M. Winther efft." m/ kai og lokalbåtanløp. I dag er bygningene solgt til Sørkil Fjordcamping. Faren drev landhandel til den ble nedlagt i 1984 etter 100 års drift. I oppveksten var det to butikker

og posthus i Sørkil. Onkelen Brynjulf Bye hadde posten i samme bygg frem til på 70-tallet, da Posten påla han å flytte kontoret til Ulvsvåg.

Han sier: "Det er utrolig, men de hadde tid til ållt mulig i den tida". Faren hadde også bensinstasjon, som i dag er restaurert av midler fra ESSO. I tillegg var det godsekspedisjon for 4 selskaper som fraktet gods til Hamarøy. Faren drev også fiskeoppkjøp og han husker godt at det ble tørket fisk langs hele fjæra i Sørkil. Butikken hadde fast utkjøring av varer hver onsdag til Ulvsvåg, Skilvassbakk og Kalvågen. Michal brukte da å være med faren, når han var heime på ferie. Heime i kjelleren var det ventrom for losan som kom med lokalbåten og skulle videre med buss til Narvik. Korrespondansen var ikke så god på den tida, det var ofte ventetid mellom buss og båt. Der nede brukte Michal å leke, der var et ishockey-spill som han og kammeratene brukte å spille. Det var han Sverre (Løvli), Sigurd (Winther), Thorbjørn (Winther) og han Bjørnar (Bye). Om sommeren brukte guttegjengene å dra på fiske- og badeturer til Kilvatnet.

Som barn rodde de ofte til Tannøya. Med 2 par årer og ei spissa tok det ca en ½ time. Å komme dit var stas, der var alltid god oppdekning m/nysilt melk og gode gårdprodukter. Han minnes spesielt en fin telttur til Tannøya. Han og Bjørnar fikk skyss over med faren til Eva Nilsen. På Tannøya slo opp telt nedenfor gården til Eva. Som takk inviterte de Eva's far, Toralf på middag som var oppvarma joika-kaker.

Livet har ikke bare vært enkelt for Michal. Som spedbarn ble rammet av polio, noe som har preget hans liv. Det hele begynte som en slags influensa, som førte til store lammelser i hele kroppen. Mora fortalte at han var bare som en slappfisk som hun måtte samle sammen i tøyet. Det var mange barn som ble rammet. Barndommen ble preget av flere sykehusopphold. Først Bodø sykehus, senere Rikshospitalet og Sofies Minde. Hans første operasjon var i 4 års-alderen. Som barn var han redd "kvit-frakkfolket". I en epikrise fra 1952 sto det bl.a. "skriker mye og noe tykk" resten var bare faguttrykk.

I 1955 måtte han som 7-åring reise til Linde internatskole for poliorammede på Nøtterøy

utenfor Tønsberg for å gå på skole. Skolen ble drevet av Norges Vannførelag og hadde 30 elever i forskjellige aldrer og fra hele landet. Etter det var Michal heime kun 1 gang i året og av og til jul. Han fikk gode kammerater på skolen, og var flere ganger heime hos sine venner som bodde i nærheten.

Mora var av og til på besøk, men det var ikke så lettvindt å reise på den tiden.

På den tiden var Linde skole det beste tilbudet for skolegang, og samtidig få oppfølging fysikalsk behandling og trening.

Den dag i dag har han kontakt med flere av sine "poliovenner". Folkeskolen og realskolen gikk han i Tønsberg. I 1968 flyttet han til Bergen der han gikk 2 ½ år på yrkesskole i elektronikk. Skolen ble drevet som internatskole av LHL. I 1970 fikk han jobb på Kongsberg Våpenfabrikk. Der drev ham med kvalitetssikring og testing av elektriske produkter, særlig til forsvaret. Fra 1976 var han bl.a. med på produksjon av en navigeringsenhet til F-16 flyet. På Kongsberg jobbet han frem til 1981, da han flyttet til KV i Narvik. Der jobbet han med kalibrering; justering/sjekking av måleutstyr.

Etter 30 år i arbeidslivet, bestemte han seg for å gå av med pensjon og flytte heim til Sørkil. Her trives han godt. I garasjen står bilen hans, som tilrettelagt for rullestol med heis slik at han klarer å betjene den alene. Han har elektrisk rullestol og en trehjulscooter.

Ved siden av står båten med nedsenkbar baug. Det gjør at han lett komme seg på land. Sørkil Båtforening har tilrettelagt flytekaia slik at Michal kan klare å komme seg på havet ved egen hjelp. ”Det e viktig å ikke være avhengig av andre” sier han.

I Sørkil er det mange som gjør en stor innsats for fellesskapet, noe som er viktig for trivselen. Hver juli er det stor bryggefest med oppdekking og grilling på kaia.

På toppen av Orrvikhalsen ligger ”St-Hanshaugen”, der har velforeningen satt opp ei grillhytte. Ideen ble unnfanget en sommerkveld, og i løpet av kvelden

var planen klar og finansiering funnet. Michal og nabo Per Arne (Amundsen) dro til Haparanda der de kjøpte et byggesett og i løpet av 1 uke var grillstua på plass.

Michal fungerer som kasserer i båtforeningen og har tidligere vært aktiv i Handikapforbundet og styremedlem i LFPS (landsforening for polioskadde) i Nordland. Han er også aktiv i pensjonistforeningen.

En gang i uka er han på Innhavet i svømmehallen, og er jevnlig på Oppeid på fysikalsk behandling.

Han trives godt i Sørkil og har stor glede av at Brit Helen`s datter Beate m/ familie flyttet heim til Sørkil.

Nu gleder han seg til å komme på havet. Hvis været holder seg blir det båtutsetting ut på ettermiddagen.

En stor takk til Michal for at du delte din historie med oss.

Gunnhild

GUDSTJENESTER SOMMEREN 2010

Søndag 4. juli
Sagfjord kirke

Dåp avtales med kirkekontoret

Søndag 11. juli
Hamarøy kirke

Med forbehold om endringer.
Se også annonsering i lokalavisa på fredager.

Søndag 25. juli
Den hellige Dorothea`s kapell,
Tranøy

Velkommen!

Søndag 1. august
Hamarøy kirke
50-års konfirmanttreff

Søndag 8. august
Utegudstjeneste på Buvåg i forbindelse m/ Hamsundagene

Foto: www.kirken.no

Søndag 15. august
Tømmernes kirke

Søndag 29. august
Søskenheimen, Skutvik

Å MØTE ET BARN MED BLIKKET

Søndag 5. september
Hamarøy kirke

Å møte et barn i blikket er mer enn et møte med vår; det er som å dra på en reise tilbake titusener av år og ikke bare finne sin egen barndom på ny, men artens famlende barndom i tidens morgengry.

Søndag 19. september
Hamarøy kirke
Høsttakkefest

Søndag 26. september
Høsttakkefest
Sagfjord kirke

av Andrè Bjerke

GUDSTJENESTE PÅ SKAPERVERKETS DAG!

Foto: Bente Ness

Prest: Vi er kommet hit, ut i naturen, til Guds skaperverk, til en kirke større enn alle andre. Til et kirkerom som rommer både oss mennesker med våre liv og tanker, og som også rommer dyrene, vekstene, havet, fjellene, livspusten. Det er pinsedag, og vi skal markere Skaperverkets dag. La oss begynne med å be:

Alle: Her er vi Gud, med hele oss, kommet for å møte deg og hverandre midt i ditt skaperverk. Vær med oss i denne stund og i alle livets dager. Amen.

Slik begynte gudstjenesten på 1. pinsedag som også i år fant sted utendørs. Dette året samlet vi oss i Heimerhavna på Tranøy. Det var overskyet og litt kald vind, men en flott gruppe mennesker kom allikevel til Tranøy denne søndagen.

På første rad og på ”hedersplass” satt den eldre garde, Tulle Pedersen, Målfrid og Sverre Elsbak og Olav Elsbak. Organist Tor Arne Grønbech hadde for anledningen byttet ut tangenter med strenger, og konfirmantene Einar Kjevik Øien og Guro Bakkeli tente opp bål og pyntet på stedet.

Etter gudstjenesten var det godt med varm kaffe i kalde kropper!

ALTERTAVLA I SAGFJORD

Menighetsrådet er meget takknemmelig for arbeidet som kulturminnerådgiver i Nordland Heinz-Jurgen Kusch har gjort. Tavla er spesiell, blant annet er det 3 Mariafigurer på den, noe som er meget sjeldent å se: Joh 19,25: *"Ved Jesu kors stod hans mor, morens søster, Maria som var gift med Klopas, og Maria Magdalena"*. På katolsk tid 13-1400 tallet var dette mer vanlig. På nattverds- bildet er plasseringen av disiplene også uvanlig (litt mer om altertavla på side 2).

Menighetsrådet ved Kristin Elsbak overrekker blomster til Heinz-Jurgen Kusch for det flotte arbeidet.

KIRKEQUIZ

Nedenfor finner du en liten quiz. Nå kan du sjekke dine kunnskaper!
Svaret på quizen finner du på en annen side i bladet

	a.	b.	c.
1. Hva betyr ordet "pinse"? a. Penta= 50 b. Vår c. Kirke			
2. Hva heter biskopen vår? a. Øystein Larsen b. Tor Berger Jørgensen c. Tor Singsås			
3. Hva er et "antependium"? a. Et beger til vin b. "skjerfet" som presten bruker over pretekjolen c. Duk som ligger på alteret			
4. Når er Kristi Himmelfartsdag? a. Andre torsdag i mai. b. Fire uker etter påske c. 40 dager etter påskedag			
5. Hvorfor feirer vi pinse? a. Fordi det var Moses sin fødselsdag b. Fordi disiplene fikk Den Hellige Ånd c. Til mine om Jesu dåp			
6. Hvem har skrevet teksten salmen "No livnar det i lundar"? a. Elias Bilx b. Petter Dass c. Nikolaj Gruntvig			
7. Hvorfor Brenner vi bål på St. Hans aften? a. For å feire Den Hellige Ånd b. For å jage bort onde krefter c. For å kvitte oss med rusk og rask.			
8. Hvilken kjent salme har Ludvig Lindeman skrevet melodien til? a. No livnar det i lundar b. Deg være ære c. Herre Gud ditt dyre navn			
9. Når er det Olsok? a. 23.juni b. 29.september c. 29.juli			
10. Hvor gammel er altertavla i Sagfjord kirke? a. Fra første halvdel av 1700-tallet b. Fra 1885 c. Fra 1600 tallet			

NOEN GANGER ER DET ALL RIGHT – NOEN SOMMERTANKER

Nå skal sommeren gjøre sitt inntog hos oss igjen. Når jeg skriver disse linjene er det ganske kaldt ute, 6 -7 grader. Det kan det også være i februar..... I alle fall, vi venter på sol og varme, og forbereder oss på mindre innetid, og desto mer utetid. De fleste av oss ser fram til vår og sommerdager og gleder oss over naturen som skal gi oss et mangfold av blomster, bær, fisk og fine turer. Sommeren gjør oss lettere på foten og lysere til sinns. Det kan derfor være lett å glemme at det er ikke alle som er i stand til å glede seg over de fine dagene som vi vet kommer snart. Når man møter glade

fjes og ekte sommerglede, kan det være ekstra vanskelig for de iblant oss som sliter med tunge tanker, sorg og savn. Derfor kan en liten klem eller noen ord i forbifarten til noen vi tror trenger det, gi både oss selv og andre visshet om at vi bryr oss om hverandre.

I hverdagen opplever mange at dagene er nokså travel, det er mange krav og forventinger til hva vi skal rekke å få gjort i løpet av en arbeidsdag. Noen ganger reiser man hjem fra jobb med en følelse av at tiden gikk for fort, vi rakk ikke alt. Det er lett å bli stresset og misfornøyd, og kanskje klarte vi heller ikke å gi et oppmuntrende ord til våre arbeidskamerater som også står på.

En jeg jobbet sammen med i mange år lærte meg et dikt:

”Livet er som en skoledag
der sorg og glede er hovedfag
i gledens time er best å være
i sorgens time er mest å lære”

Vi mistet i vinter en kjær kollega etter kort tids sykdom. Det var vanskelig å ta inn over seg den virkeligheten vi visste skulle komme. Våre tanker gikk først og fremst til familien, men vi tenkte også på vårt eget tap. Aldri mer skulle vi bli møtt med denne personens muntre ord og smittende gode humør. Selv når arbeidsdagen var full

av oppgaver som skulle løses var det alltid noen gode ord som kunne deles med oss andre. Det er når man mister eller er i ferd med å miste at vi ordentlig forstår hvor stor verdi noe eller noen har for oss. I ”sorgens time” lærte vi om hvor sårbare vi alle er, og hvor viktig det er at vi ”ser” og tar vare på hverandre. Det er så lett å sitte igjen med en følelse av at det var noe vi aldri sa som vi skulle ha sagt eller noe vi burde ha gjort, men som det aldri ble tid til....Vi lærte at vi var viktige og verdifulle for hverandre, og at vi noen ganger skulle bruke tiden vår på noe som betydde noe for oss selv og de vi er glade i. Vi må kunne sørge over det som er borte, men også få lov til å glede over de gode minnene om det som har vært. Vi kan kanskje også lære oss å være glade for de stundene som livet også byr på innimellom: en kaffekopp med naboen på kjøkken-trappa, barn som leker og ler i nærheten, hager som blomstrer, fugler som synger..... For noen dager – og noen ganger er det noe som er bra. De stundene hvor vi kan klare å glemme oljelekkasjen, konflikter, katastrofer, egen eller andres sykdom og savn – de stundene skal vi ta godt vare og glede oss over. For som Odd Børresen sier: ”noen ganger er det all right”.

Vi må bare selv bestemme oss for at det skal få lov å bli det.

I livet vil vi møte både sorg og glede. Det kan skifte så fort. Vi verken kan eller skal være forberedt på hva som skal komme. Som oftest har vi, som en gammel dame sa: ”fullt av bekymringer for sorger som aldri kommer”.

Vi skal ønske sommeren velkommen med alt det den har å by på. Vi skal glede oss over hverandre, lyse sommerkvelder og alt det andre som sommeren bringer – og kanskje har vi litt tid eller noen ord til dem som av en eller annen grunn ikke kan dele sommergledden helt med oss.

JEG ØNSKER ALLE EN
RIKTIG GOD SOMMER.

Sigrid Rasmussen

Forsidebildet er fra
konfirmasjonen 30.mai i
Sagfjord kirke. Bildet viser
konfirmantene foran den
nyrenovertede altertavlen.

Foto: Terje Hilling

Kjære venner i Norge.

Addis Abeba, 3.5.2010

Året 2010 begynte med noen flotte fridager sammen med den etter hvert ganske store familien. Dattera Sophie med mann Mparany, lille Markus og en venn av familien var kommet fra Madagaskar, og sønnen Hans-Christian med kjæresten Kaja fra henholdsvis Bergen og Hamarøy. Sammen var vi på tur både sørover og østover i landet og kunne overbevise oss om at Etiopia er et fantastisk variert land – med kjølige, grønne høyfjell, vide, gullbrune steppe- og halvørkenområder, frodige jordbruksbygder på høylandet og glovarme elvedaler og lavlandsstrøk. Etiopia er kanskje ikke det enkleste landet å reise i og erfaringen med lokalbefolkningen

Biskop Ingeborg sammen med Alma

kan være noe blandet – det er lite respekt for privatlivet og spesielt barn og ungdommer kan være ganske pågående. En fredelig piknik i veikanten er kanskje det siste en skulle forsøke seg på.

Månedene januar til ut i april var en travel tid. Mye forvaltningsarbeid skulle gjøres – årsrapporter, regnskap, revisjon, nye planer og søknader... - men det ble også tid til ganske mange feltturer. Sammen med Åslaug Ihle Thingnæs, programleder for Evangelisering og Menighetsbygging ved NMS Stavanger, reiste vi i januar vestover på prosjektbesøk. Sonja kunne endelig også være med – etter flere måneder med intens språkopplæring i Addis Abeba. Jeg benyttet anledningen til å introdusere Sonja for prosjektene i Vestsynoden og i Begi Gidami Synoden – hennes nye arbeidsområde som rådgiver for helserelatert arbeid.

En flott opplevelse på denne turen var gudstjenesten i Chesega i Blånildalen – sammen med gumuzpresten Qes Etana og evangelistmissionæren Ragnhild Floberg. Varmen var kvelende og naturen uttørket og nedslitt – men gleden over en levende gumuz kirke overveide strabasene. Arbeidet i Blånildalen har ikke vært enkelt og det har vært mange

tilbakeslag og frustrasjoner, men innsatsen har lønt seg. Gumuz folket føler seg sett og er mer og mer i stand til å ta over ansvaret selv. Nå er det snakk om en egen ”Blånil-dalsynode” hvor gumuz ville være i majoritet. Tiden er muligens snart moden for det, og vi håper at NMS fortsatt kan være til hjelp i denne prosessen. En viktig utfordring ville være å støtte oppbyggingen av gode administrative og finansielle rutiner – en typisk oppgave for en norsk rådgiver. Men hvem kunne vel tenke seg å bo der nede i dalen langt fra bylivet og ved 40 varmegrader store deler av året? ”Pionermisjonærenes” tid ser ut til å være over.

I løpet av februar hadde vi mye besøk – blant annet fra elever ved Krisen videregående skole i Trøndelag som ønsker å støtte et miljøprosjekt i en av synodene, av Gunnar Mindestrømmen, lederen for presteforningen i Norge som i årevis har gjort et stort bidrag til åndelig utrustning for prester, og av biskop Ingeborg Midttømme fra Møre. Et av høydepunktene var møtet med patriarken ved den etiopiske ortodokse kirken – den desidert største kirken i landet. I forkant av møtet var vi litt spent på hvordan mottakelsen ville være – en kvinnelig biskop er aldeles utenkelig i denne kirka. Patriarken viste seg imidlertid å være en omgjengelig og kunnskapsrik mann

med svært gode engelskkunnskaper som ikke hadde problemer med å ta imot biskop Ingeborg – som biskop!

Samme måned var jeg to ganger i Wollega sammen med Silje og Aslak Gotehus, de nye rådgiverne for integrert landsbyutvikling. Fra og med i år skal de fire landsbyutviklingsprosjektene som får Noradstøtte, administreres fra et felles programkontor i Gimbi, omtrent halvveis fra Addis Abeba til grensen til Sudan. Dette kontoret skal gjøre arbeidet fleksibelt og effektivt og etter hvert bli til et regionalt senter for kirkelig utviklingsarbeid for hele Vest Etiopia.

Oppstarten har imidlertid til tross for gode intensjoner og mye velvilje vært ganske vanskelig. Helt siden oktober i fjor prøvde jeg å få synoden til å stille et hus til disposisjon for Silje og Aslak, men til tross for flere befaringer, pengeoverføringer og etter hvert noe masing var det ikke før i mars at de kunne flytte inn – foreløpig uten fungerende kjøkken, uten møbler, uten vann – men med utedo! Huset har imidlertid fått fargerik maling utvendig og veien ned til inngangsdøra ble påkostet et tykt lag med sement. Heldigvis er Silje og Aslak ikke kravstor og tar det meste med et smil, og jeg er langt fra frustrert.

Vi har nesten fått mer til enn forventet: Koordineringskontoret har begynt å fungere, og den første store oppgaven – felles budsjett og årsplaner for 2011 – har blitt utarbeidet innen tidsfristen. Den nye organiseringen gir betydelig mer frihet og ansvar for våre etiopiske partnere, ikke uten risiko men den eneste veien å gå for et ærlig partnerskap med gjensidig tillit og respekt.

En av Sonjas første store oppgaver var å få fremgang i helse- og utviklingsarbeidet i Blånildalen. Dette arbeidet som så lenge hadde vært et kjerneområde for NMS sitt engasjement, var i 2009 på et lavpunkt med lite aktivitet, stengte helsestasjoner og usikker fremtid. Sammen med Mr Senbata, lederen for utviklingsavdelingen ved Vestsynoden lyktes det å snu trenden.

Klinikken i Boka Sirba er nå overlevert til staten som har holdt sitt løfte og gjenåpnet den, mens det i Agalo har blitt lagt ned mye arbeid for å oppgradere både staben og utstyret. Sonja har vært flere turer ned dit og selv undervist, og tilbakemeldingen er oppløftende. I tillegg til helsearbeidet er opplæring i jordbruk og ernæring, og det gis tilskudd til gumuz familier til skolegang for barna. Når man så tar kirke- og menighetsarbeidet i område med, er dette en modell for ”helhetlig utvikling” – som i tillegg koster lite siden det fungerer uten dyr prosjektadministrasjon og er fullstendig integrert i den lokale kirken. Sonja har forresten reist med buss på sine feltbesøk, noe som jeg bare kan beundre – så lenge som jeg ikke er nødt til å gjøre det selv.

Et av de store løftene denne våren var nyorganiseringen av kvinnearbeidet i Begi Gidami Synoden. Oppmuntret av de gode erfaringene med kvinneprosjektet i Vestsynoden

utarbeidet vi et eget opplegg for Begi Gidami som nå er på vei til godkjenning i Bistandsnemnda. Til tross for at styrking av kvinners rettigheter er et satsingsområde i Mekane Yesus kirka, er det fremdeles en lang vei å gå før kvinner er mer synlige i kirkens ledelse og har bedre kår i samfunnet. Fremdeles er det nesten utelukkende men som sitter i alle komiteene, og kvinner er henvist til klassiske støtteoppgaver som matlaging og rengjøring. I tillegg er kvinner – også i kristne miljøer – utsatt for vold og overgrep. Omskjæring av jenter er fortsatt vanlig. En forutsetning for et vellykket prosjekt i Begi vil være å rekruttere kvinner som blir hørt, og å forandre strukturene slik at kvinner har en reell mulighet for å ta avgjørelser. Dokumentet som ble laget er et godt utgangspunkt. Nå håper vi på godkjenning i Norge og at det fylles med liv her i Etiopia.

De siste ukene har vært litt roligere, og jeg har hatt muligheten til å ta opp Amharisk undervisningen på kveldstid. Dette språket er fascinerende i sin kompliserthet og en sann utfordring for en språkstudent. Jeg kan ikke si å ha kommet særlig langt, men jeg har blitt noenlunde flink til å lese og skrive "fideler", det amhariske alfabetet med hele 279 tegn, og kan gjøre meg forstått i

svært enkle kommunikasjons-situasjoner. Selv om det er en belastning ved siden av full jobb som representant, føler jeg at det er berikende og et privilegium å få lov til å lære enda et nytt språk. Alma som går på engelskspråklig internasjonal skole, har i løpet av de siste 9 månedene blitt så flink i engelsk at vi nesten har glemt at vi var nokså betenkt til å begynne med hvordan det ville gå på denne skolen. Hos Sonja sin del kan jeg konstatere at hun snakker ivrig på Oromo – jeg forstår ikke et ord og kan bare stå ved siden av og nikke anerkjennende. Så livet går sin gang her i Etiopia – med mye arbeid og av og til noen utfordringer som synes uoverkommelige, men med Guds hjelp og ved å ta et skritt om gangen går det riktig bra. Vi er takknemlige for å få lov til å være her, og vi er spesielt takknemlige for støtte i form av forbønn og gaver vi mottar fra dere.

Med ønske om en god sommer til dere alle, Klaus-Christian med Sonja og Alma

Svar på quiz: 1a, 2a, 3c, 4c, 5b, 6a, 7b, 8a, 9c, 10a.

SLEKTERS GANG

DØPTE:

HAMARØY

14.03.10

Jenny Sofie Svendsdatter, Skutvik

04.04.10

Storm Johan Bratli, Oppeid

Ida Mari Hansen, Tranøy

02.05.10

Markus Nikolai Apold, Ness

Julie Helland Olsen, Helland

Richard Wasseng, Oppeid

*Det skjer et under i kirken
større enn verden vet.
Barnet får del i Guds rike,
svøpt i hans kjærlighet.*

(Frå "Det skjer et under i verden",
Gerd Grønvold Saue, S97 93)

VIGDE

HAMARØY KIRKE

03.06.10

Anne Hilling og Bob Lynx, Skutvik

DØDE:

HAMARØY

20.04.10

Ildrid Johanna Johansen, Vassbotn,
f. 20.09.20

02.05.10

Georg Vilhelm Olsen, Presteid
f. 04.04.19

17.05.10

Roald Jespersen, Skutvik
f. 29.07.44

23.05.10

Ellen Thoner Nilsen, Skutvik
f. 15.08.22

TØMMERNES

10.04.10

Astrid Regine Engan, Innhavet
f. 02.06.16

12.05.10

Mary Andrea Amundsen, Innhavet,
f. 22.07.20

29.05.10

Frank Tjervaag, Innhavet
f. 04.11.35

KONFIRMANTER I SAGFJORD OG HAMARØY KIRKER 30.MAI OG 6. JUNI 2010

Erlend Hilling Elsbak, Lars Øgsnes Solhaug, Malin Robertsen, Dina Maria Hilling Wassmo, kateket Heidi Strand Mathisen og sokneprest Silje K. Meisal

Foto: Terje Hilling

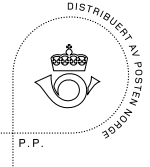

Fredrik Sigurd Sivertsen, Daniel Thorbergsen, Odd-Karsten Reiten Nordnes, Stian Standal Christensen, Jonas Høivaag Knutsen, Elen Sandnes, Sabine Groven, Marita Eileen Johansen, Regina Sørensen, kateket Heidi Strand Mathisen, Torje Grimstad Ediassen, Emilie Mareliussen Aspaas, Line Forsberg Olsen, Einar Kjevik Øien, Guro Bakkeli, Richard Wasseng, Diana Jakobsen, Thomas Fossvik, sokneprest Silje Kristin Meisal.

Foto: Hans Tore Bakkel

B

NORGE

P.P.

Foto: Kjell Fredriksen

Fra musikalen "Å så vakkert" som ble fremført i Hamarøy kirke 9.mai.

Hei hei-sangen

Hei, hei!
Her kommer vi!
Vi er de minste, vi er de største!
Rydd vei,
for her kommer vi!
Vi er de minste, men største.
Vi er de siste, men første.

Her kommer vi fra barndommens rike
på oppdrag fra paradis.
Vi er blitt sendt for å berike
jorda vår på vårt vis.
Vi har en jobb som vi skal gjøre:
Jorda skal settes i stand.

Her kommer vi, nå er vi klare,
klar med musikk og sang.
Verden vår skal nå få erfare
at noe er på gang.
Noen har skjönt at vi er agenter,
oppdraget vårt, det er klart.

Vi kommer ifra den omvendte verden,
der minstemann er størst.
Der svakhet er styrke, død er blitt liv,
og siste mann står først.
Oppdraget vårt, det er å dele og
skape rettferdighet.
Så alle barn rundt om i verden
kan oppleve Guds kjærlighet.

Hans Inge Fagervik

Hamarøy Preste- og menighetskontor er åpent for henvendelser:

tirsdag til torsdag kl. 09.00- 14.00.
Telefon 75771800–Telefax 75771801

Sokneprest Silje Kristin Meisal
presten@hamaroy-kirkekontor.no

Kirkeverge Tanja Knutsen
Tanja.knutsen@hamaroy-kirkekontor.no

Kontorfullmektig Gunnhild Storevik
Gunnhild.storevik@hamaroy-kirkekontor.no

Kirketjener/graver Hamarøy
Dagfinn Jakobsen

Kirketjener/graver Sagfjord
Per Arnt Pettersen

Organist
Tor Arne Grønbech

Kateket/prosjektleder
Heidi Strand Mathisen
Heidi.mathisen@hamaroy-kirkekontor.no

Etter normal arbeidstid treffes
vaktavende prest på
tlf. 91 65 58 76.

Hamarøy menighets hjemmeside på
internett: www.hamaroy.kirken.no

Hamarøy menighetsblad
Fungerende redaktør Tanja Knutsen